

ODVJETNICA
ANAMARIA IVANKOVIĆ
ZAGREB, Britanski trg 10
M: 099/505-0000, ivankovic@odvjetnica-ivankovic.hr

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
za VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

Posl. br.: P-6664/10

Tužitelj: Sindikalna stambena zadruga iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 15
(prije Stambena zadruga "Mala privreda" iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 15),

Tuženik: Sindikalna štedno-kreditna unija iz Zagreba, Radnička cesta 22
(prije Sindikalno-štedno kreditna zadruga iz Zagreba, Radnička cesta 22)

PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

- protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-7644/2018 od dana 19.05.2020. god.

1x sudu

Ad 1/ Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br.: Pž-7644/2018 od dana 10.03.2017. god. u točki I u cijelosti je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je ništava i pravno nevaljana mjenica, serije A, broj 04796258, koju je tužitelj izdao pravnom predniku tuženika Sindikalno štedno kreditnoj zadruzi iz Zagreba u Zagrebu dana 18.03.2002. god, a u kojoj je neistinito i protupravno navedena mjenična svota u iznosu od 4.053.517,48 kn, s dospijecom na naplatu dana 05.06.2009. god., po naredbi MARIJANA HANŽEKOVIĆA, (četirijunapedesettisucetstosedamnaest kunaičetrdesetosamlp) bez naznake u čemu se prima vrijednost te se stavlja na račun trasatu NAMA SAMIMA, plaćanje u Zagrebu, a koju mjenicu je pravni prednik tuženika Sindikalno štedno kreditna zadruga iz Zagreba nezakonito trasirao na treću osobu Marijana Hanžeković iz Zagreba, Mlinovi 14.

II. Utvrđuje se da su ništave i pravno nevaljane bjanko zadužnice, sve na iznos do 500.000,00 kn i to bjanko zadužnica ovjerena od strane Javnog bilježnika Senije Škrinjar iz Zagreba, broj OV-855/02 od dana 18.03.2002. god., bjanko zadužnica ovjerena od strane Javnog bilježnika Senije Škrinjar iz Zagreba, broj OV-2386/02 od dana 28.06.2002. god. bjanko zadužnica ovjerena od strane Javnog bilježnika Senije Škrinjar iz Zagreba, broj

OV-1344/02 od dana 19.04.2002. god., bjanko zadužnica ovjerena od strane Javnog bilježnika Senije Škrinjar iz Zagreba, broj OV-1537/01 od dana 24.05.2001. god., bjanko zadužnica ovjerena od strane Javnog bilježnika Senije Škrinjar iz Zagreba, broj OV-281/02 od dana 30.01.2002. god., bjanko zadužnica ovjerena od strane Javnog bilježnika Senije Škrinjar iz Zagreba, broj OV-1539/01 od dana 24.05.2001. god., bjanko zadužnica ovjerena od strane Javnog bilježnika Senije Škrinjar iz Zagreba, broj OV-2245/01 od dana 06.09.2001. god. i bjanko zadužnica ovjerena od strane Javnog bilježnika Senije Škrinjar iz Zagreba, broj OV-2876/01 od dana 13.11.2001. god." te je u točki II osporene presude naloženo tužitelju u roku 8 dana naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 405.400,00 kn, sve pobliže označeno izrekom osporene presude.

Protiv citirane presude tužitelj je izjavio žalbu.

Presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br.: Pž-7644/2018 od dana 19. svibnja 2020. god. odbijena je tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br.: Pž-7644/2018 od dana 10.03.2017. god.

Ad 2/ Sukladno odredbi čl. 385. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje: ZPP) u roku iz čl. 387. ZPP-a sve u vezi odredbe čl. 117. st. 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (NN br. 70/2019) tužitelj podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv drugostupanjske presude zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Podnositelj naznačuje pravno pitanje zbog kojih predlaže da mu se dopusti podnošenje revizije, te izlaže razloge zbog kojih smatra da su ona važna u smislu odredbe čl. 385. a ZPP-a.

Ad 3/ Prijedlog za dopuštenje revizije podnosi se zbog pravnog pitanja kako slijedi:

„Da li je protupravno popunjavanje mjenica i zadužnica kao sredstava osiguranja razlog ništetnosti svih pravih poslova na kojima se temelje mjenica i zadužnica bez obzira na imatelja?“

Konkretno pitanje važno je za odluku o sporu i jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a glede navedenog pitanja ne postoji praksa revizijskog suda.

Ad 4/ Naime, u citiranoj drugostupanjskoj odluci sud u bitnome obrazlaže da je tužbeni zahtjev u konkretnom slučaju neosnovan budući da je tužitelj kao razlog ništetnosti mjenice isticao njeno protupravno popunjavanje i prestanak obveze za čije osiguranje je ona izdana, a koje prigovore može isticati samo njenom imatelju, a ne tuženiku, koji više nije njen imatelj, dok razlog prestanka obveze za koju je mjenica izdana, kao i bjanko zadužnice nije razlog ništetnosti, a da tužitelj nije isticao neki drugi razlog ništetnosti zadužnica.

Upravo stoga drži se da je drugostupanjski sud pa i prvostupanjski sud, bez obzira da li je tužitelj upirao na sve razloge ništetonsti, bio dužan po službenoj dužnosti utvrditi elemente ništetnosti, a što je u cijelosti izostalo.

Naime, da je tome tako jasno proizlazi iz obrazloženja drugostupanjske odluke u kojoj se navodi da „tužitelj nije isticao neki drugi razlog ništetnosti zadužnica“.

Sukladno naprijed iznesenome, drži se da je pogrešan stav drugostupanjskog suda kojim potvrđuje stajalište prvostupanjskog suda kojim se analizira legitimacija i imatelj mjenice umjesto da se daju valjani razlozi da li je utvrđena ništetnost ili ne, ne samo na temelju prigovora i navoda tužitelja, nego na temelju stajališta suda za utvrđenja ništetnosti po službenoj dužnosti, a sve uvažavajući navode iz pitanja koji se postavlja u ovom prijedlogu za dopuštenje revizije.

Ad 5/ Sve navedeno samo potvrđuje kako drugostupanjski sud pogrešno primijenio i odredbu čl. 103. ZOO-a i posljedično odbio tužbeni zahtjev tužitelja budući pri utvrđivanju ništetnosti uopće nije polazio od osnovnih zakonskih pretpostavaka za ništetnost nego se samo osvrnuo na navode tužitelja, u kojem smjeru jee u cijelosti ne samo pogrešno primijenio materijalno pravo nego uopće nije primijenio materijalno pravo u okvirima svojih ovlasti i zakonskih dužnosti.

Svakako, odgovor na postavljeno pitanje važno je za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni te za razvoj prava kroz sudsku praksu posebno iz razloga što pravno shvaćanje izraženo kroz stav drugostupanjskog suda u konkretnom slučaju nije podudarno s pravnim shvaćanjem revizijskog suda, a konačno i s praksom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

Pravna shvaćanja kakva u drugostupanjskoj presudi iznosi drugostupanjski sud ne mogu se smatrati prihvatljivim tumačenjem materijalnopравnih pitanja na koje se odnose, a prihvaćanje takovih stavova otvorilo bi put arbitrarnim sudskim odlukama u situacijama u kojima istom nema mjesta, te dovelo do povreda ustavom Republike Hrvatske utvrđenog jamstva jednakosti pred zakonom.

Ništetnost kao takova ne može se ograničiti legitimacijom kako to sud neosnovano i pogrešno obrazlaže u osporenoj presudi.

Ad 6/ Sukladno svemu navedenom, predlaže se dopustiti tužitelju reviziju protiv odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-7644/2018 od 19.05.2020. god.

SINDIKALNA STAMBENA ZADRUGA, zast. po:

Zagreb, 20.08.2020. god.

Trošak:

- Sastav podneska .....50.675,00 kn
- pristojba po obredi suda